

SKAŁA

DRUGA NIEDZIELA ZWYKŁA

20 STYCZNIA 2019

3(405)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

OTO SŁOWO PANA

„Matka Jego powiedziała do sług: Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie.” (J 2, 5).

Cud na weselu w Kanie Galilejskiej. Podbramkowa sytuacja, jakiej doświadczyli nowożeńcy z Kany. Cóż za szczęście, że zaprosili na swoją uroczystość zaślubin Maryję, Jezusa i Jego uczniów. Matka Jezusa, jak zwykle – wrażliwymi oczyma Swego Serca dostrzegła brak wina, co na weselu w kulturze Izraela, byłoby wielką wpadką i niezręcznością dla gospodarzy. Maryja swoją interwencją zapobiegła nieoczekiwanemu problemowi, który zakłóciłby radość i szczęście nowożeńców i stałby się przyczyną wielkiego dyskomfortu młodej pary i ich rodzin. Ówczesny świat wzięły ich na języki i doświadczyliby wielu drwin i upokorzeń, wytykano by ich palcami na każdym kroku i przy wielu okazjach. Dzięki interwencji Maryi i dokonaniu cudu Jezusa i tak świat wzięły ich na języki, aczkolwiek ich problem stał się świadectwem wielkiej mocy Bożej, a jednocześnie okazją do objawienia Chrystusowego posłannictwa. Dzięki dokonaniu cudu uwierzyli w Jezusa Jego uczniowie, a również i my – cały Kościół i świat, od

czasów Jezusa aż do chwili obecnej ma możliwość rozważać moc Boga i troskę Maryi, spieszących z pomocą bezradnym w swoich doświadczeniach życiowych i troskach, ale pełnym wiary i ufności uczniom i uczennicom Pańskim na przestrzeni wielu wieków istnienia Kościoła.

W dzisiejszych czasach Maryja do nas wypowiada te same słowa: *Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie* (Jezus). Słuchajmy zatem z wielką wiarą i ufnością słów nauki Jezusa oraz podpowiedzi i prowadzenia Maryi, abyśmy szlakiem zawierzenia Bogu przez Maryję, w codzienności swego życia zdążali do nieba. Niech medytacja Słowa Bożego, wsparta rozważaniem drugiej tajemnicy światła w modlitwie różańcowej, stanie się okazją do pogłębienia naszej więzi z Bogiem i ufności powierzenia swoich trosk życiowych nieustającej opiece Najświętszej Maryi Pannie.

Jak mawiał kardynał Stefan Wyszyński *najkrótsza droga do Chrystusa prowadzi przez Maryję*.

ks. Konrad

EWANGELIA NA CO DZIEŃ

20 stycznia 2019 - Druga Niedziela zwykła
(J 2, 1-11)

21 stycznia 2019 - poniedziałek
wspomnienie św. Agnieszki
(Mk 2, 18-22)

Uczniowie Jana i faryzeusze mieli właśnie post. Przyszli więc do Jezusa i pytali: „Dlaczego uczniowie Jana i uczniowie faryzeuszów poszczą, a Twój uczniowie nie poszczą?” Jezus im odpowiedział: „Czy goście weselni mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi? Nie mogą pościć, jak długo mają pośród siebie pana młodego. Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy, w ów dzień, będą pościć. Nikt nie przyszywa łąty z surowego sukna do starego ubrania. W przeciwnym razie nowa łąta obrywa jeszcze część ze starego ubrania i gorsze staje się przedarcie. Nikt też młodego wina nie wlewa do starych bukłaków. W przeciwnym razie wino rozerwie bukłaki. Wino się wylewa i bukłaki przepadną. Raczej młode wino należy wlewać do nowych bukłaków”.

22 stycznia 2019 - wtorek
dzień powszedni
(Mk 2, 23-28)

Pewnego razu, gdy Jezus przechodził w szabat pośród zbóż, uczniowie Jego zaczęli po drodze zrywać kłosa. Na to faryzeusze mówili do Niego: „Patrz, czemu oni czynią w szabat to, czego nie wolno?” On im odpowiedział: „Czy nigdy nie czytaliście, co uczynił Dawid, kiedy znalazł się w potrzebie i poczuł głód, on i jego towarzysze? Jak wszedł do domu Bożego za Abiatarą, najwyższego kapłana, i jadł chleby pokładne, które tylko kapłanom jeść wolno; i dał również swoim towarzyszom”. I dodał: „To szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest Panem także szabatu”.

23 stycznia 2019 - środa
dzień powszedni
(Mk 3, 1-6)

W dzień szabatu Jezus wszedł do synagogi. Był tam człowiek, który miał uschniętą rękę. A śledzili Go, czy uzdrowi go w szabat, żeby Go oskarżyć. On zaś rzekł do człowieka z uschniętą ręką: „Podnieś się na środek!” A do nich powiedział: „Co wolno w szabat: uczynić coś dobrego czy coś złego? Życie uratować czy zabić?” Lecz oni milczeli. Wtedy spojrzawszy na nich dokoła z gniewem, zasmucony z powodu zatwardziałości ich serc, rzekł do człowieka: „Wyciągnij rękę!” Wyciągnął, i ręką jego stała się znów zdrowa. A faryzeusze wyszli i ze zwolennikami Heroda zaraz się naradzali przeciwko Niemu, w jaki sposób Go zgładzić.

24 stycznia 2019 - czwartek
wspomnienie św. Franciszka Salezego
(Mk 3, 7-12)

Jezus oddalił się ze swymi uczniami w stronę jeziora. A przyszło za Nim wielkie mnóstwo ludzi z Galilei. Także z Judei, z Jerozolimy, z Idumei i Zajordania oraz z okolic Tyru i Sydonu szło do Niego mnóstwo wielkie na wieść o tym, jak wiele działał. Toteż polecił swym uczniom, żeby łódka była dla Niego stale w pogotowiu ze względu na tłum, aby na Niego nie napierano. Wielu bowiem uzdrowił i wskutek tego wszyscy, którzy mieli jakieś choroby, cisnęli się do Niego, aby Go dotknąć. Nawet duchy nieczyste, na Jego widok, padały przed Nim i wołały: „Ty jesteś Syn Boży”. Lecz On surowo im zabraniał, żeby Go nie ujawniały.

25 stycznia 2019 - piątek
święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła
(Mk 16, 15-18)

Po swoim zmartwychwstaniu Jezus ukazał się Jedenaście i powiedział do nich: „Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu! Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś, którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: W imię moje złe duchy będą wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk, i jeśli by co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce kłaść będą, i ci odzyskają zdrowie”.

26 stycznia 2019 - sobota
wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa
(Łk 10, 1-9)

Następnie wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjeść zamierzał. Powiedział też do nich: „Żniwo wprowadzić wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie! 5 Gdy do jakiego domu wejdzicie, najpierw mówcie: Pokój temu domowi! Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdzicie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: Przybliżyło się do was królestwo Boże.

ROZMOWA BABCI Z WNUKIEM

BABCIA

Życie wiarą oznacza złożyć całe nasze życie w Boże ręce, zwłaszcza w momentach trudnych.
papież Franciszek

Dzieci zazdroszczą dorosłym, że są dorośli. Dorośli zazdroszczą dzieciom, że są dziećmi. Ludzie starsi zazdroszczą młodym, a przecież bycie babcią jest fajne, ma mnóstwo zalet. Obcując na co dzień z wnukami czuję się młodo. Małe dzieci są takie rozkoszne. Już żałuję, że tak szybko rosną, bo jak będą starsze zapomną o babci, ale przynajmniej zostaną im w pamięci wspomnienia z dzieciństwa i babcia, która je rozpieszczała.

Babcia powinna być wymagająca i obdarowująca mądrą miłością. Nierozpuszczająca i pozwalająca na wszystko, ale stawiająca granice, których przekroczyć nie wolno. Babcia powinna kojarzyć się z ciepłem i bezpieczeństwem, z beztróską dzieciństwa i domem chroniącym przed każdą życiową burzą.

Była ładna słoneczna pogoda. Posłałam z wnukami na spacer. Po dłuższej chwili usiadłam na ławce, bo zmęczyłam się chodzeniem.

– Bolać cię, babciu nóżki? – zapytała zatroskanym głosem wnuczka.

– Tak – potakuję – Moje nóżki się

zmęczyły, bo są już stare i nie potrafią tak biegać jak wasze. Nachodziły się już dużo przez tyle lat.

– To odpocznij, a my się pobawimy na placu zabaw.

– Ktoś kiedyś obliczył, że człowiek przez całe życie pokonuje dystans, jakby przeszedł dookoła świata. Gdyby tak policzyć wszystkie kroki w domu, w pracy, na zakupach, po ogrodzie i tak dalej, to chyba już obeszlą całą kulę ziemską.

– Odpoczęłaś, babciu? – pyta Gabrysia.

– Tak możemy iść dalej.

Spacer z wnukami to wielka przyjemność, dodaje mi siłę, ładuje energię. Chciałabym nauczyć wnuki wielu rzeczy. Mądrzy rodzice i wychowawcy starają się od wczesnego dzieciństwa swoim dzieciom stawiać cele, ku którym kiedyś będą mogły wyruszyć. Ktoś kiedyś powiedział: „Wychowanie jest sztuką, wychowawcy są artystami, a słowa trzeba kłaść ostrożnie warstwa po warstwie, tak jak malarz kładzie farbę”.

Z moich rozmyślań wyrwały mnie krzyki wnuków.

– Co się stało?

– Adaś twierdzi, że ty jesteś tylko jego babcią, bo z nim mieszkasz w jednym domu, a mi usiłuje wmówić, że ja mam swoją babcię w Warszawie – wyjaśnia

bliska płacz Gabrysia.

– Dzieci nie kłóćcie się! Adasiu, Gabrysia ma rację, jestem zarówno twoją jak i jej babcią.

– Ja bym wolał, abyś była tylko dla mnie.

– Posłuchajcie! Mam was trzynastkę i wszystkich was kocham tak samo mocno. Jesteście moimi najcenniejszymi klejnotami.

– Naprawdę, babciu?

– Tak, Gabrysia.

– Bardzo cię kocham, babuniu.

– I ja też – dodał Adaś.

I mocno mnie uściskali.

– Zdradzę wam pewną tajemnicę. Wiecie jak wygląda dżdżownica?

– Tak.

– Ale zapewne nie wiecie, że jak się ją potnie na kawałki to każdy kawałek staje się nową dżdżownicą.

– Dżdżownice są bardzo przydatne, bo spulchniają glebę w ogrodzie i wtedy lepiej rosną kwiatki – wyjaśnił Adaś.

– No właśnie. Z miłością babci do wnuków jest podobnie jak z dżdżownicą, im więcej się ją dzieli tym więcej jej przybywa.

babcia Basia

PARAFIALNY ZESPÓŁ

Caritas w 2018 roku

Człowiek jest wielki nie przez to, co posiada, lecz przez to, kim jest. Nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innym.

Jan Paweł II

Motywacji i sił do świadczenia pomocy bliźnim dostarczają nam wydarzenia duchowe, w których uczestniczymy. W lutym odbyliśmy rekolekcje wielkopostne, a w okresie Bożego Narodzenia uczestniczyliśmy w spotkaniu opłatkowym. W październiku 2018 r. wraz z ks. Konradem odbyliśmy pielgrzymkę do Sanktuarium NMP Gwiazdy Nowej Ewangelizacji i św. Jana Pawła II w Toruniu. W drodze do Torunia zatrzymaliśmy się na tamie we Włocławku, zwiedziliśmy Muzeum Multimedialne oraz Sanktuarium Męczeństwa błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki w którym po krótkiej modlitwie ucałowaliśmy jego relikwie.

18 listopada w Światowym Dniu Ubogich „Nie miłujmy słowem, ale czynem” o godz. 13 została odprawiona Msza św. w intencji ubogich, naszych podopiecznych i darczyńców. W tym dniu zebraliśmy do puszek kwotę 3.893,83 zł.

W 2018 roku otrzymaliśmy jałmużnę wielkopostną zebraną przez dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 82 (158,08zł)

i darowizny przekazane bezpośrednio na konto bankowe naszej wspólnoty (2.350 zł).

Pośredniczyliśmy w nieodpłatnym przekazaniu wózka, łóżeczka, mebli dla dzieci, sprzętu RTV, AGD i odzieży.

Zorganizowaliśmy bezpłatne korepetycje dla dzieci i młodzieży z najuboższych rodzin.

W okresach przedświątecznych uczestniczyliśmy w rozprowadzaniu świec w ramach akcji „Wielkanocne Dzieło Caritas” oraz „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”. Z tego tytułu uzyskaliśmy kwotę 7.493,25 zł, z czego do Caritas Archidiecezji Warszawskiej przekazaliśmy 4.848,00 zł, a kwota 2.645,25 zł. zasilła budżet naszej parafialnej Caritas z przeznaczeniem na pomoc dla najuboższych.

Na Święta Bożego Narodzenia przygotowaliśmy ponad 300 paczek z produktów przyniesionych przez darczyńców z naszej parafii. Paczki przekazaliśmy rodzinom wielodzietnym, osobom samotnym, chorym i bezdomnym, oraz dzieciom z naszej SP 82 objętych opieką socjalną. Ponadto część produktów przekazaliśmy dzieciom z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego w Laskach.

Uzyskaliśmy także kwotę 4.900 zł z 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego (OPP), z której: 1.139 zł przeznaczyliśmy na zakup pralki dla naszej podopiecznej, a pozostałą kwotę 3.761 zł przeznaczyliśmy na zakup żywności dla naszych podopiecznych.

Systematycznie pomagaliśmy 80 rodzinom, które znajdowały się w trudnej sytuacji materialnej. Dla tych rodzin zakupiliśmy produkty żywnościowe, lekarstwa, a także udzielaliśmy zapomóg na cele rehabilitacyjne. Łącznie przeznaczyliśmy na te cele kwotę 9.961 zł.

Na koniec roku stan konta wynosił 14.220,74 zł.

Składamy serdeczne Bóg zapłać ludziom dobrej woli za wszelką pomoc, okazane serce, hojność, zaufanie i życzliwość. W intencji wszystkich darczyńców, a także podopiecznych Caritas została odprawiona Msza św. w tygodniu Miłosierdzia Bożego.

Zapraszamy do naszej wspólnoty wszystkich chętnych, którzy chcieliby nieść pomoc bliźnim, bowiem potrzeby są zawsze większe niż nasze możliwości.

parafialny zespół Caritas

SPOTKANIE OPŁATKOWE ŚRODOWISKA BEMOWSKIEGO SKAUTÓW EUROPY

Chociaż oktawa Świąt Bożego Narodzenia i czas rodzinnych świątecznych spotkań są już za nami, to zgodnie z piękną polską tradycją, każdy powinien podzielić się opłatkiem nie tylko ze swoimi najbliższymi, ale też z ludźmi ze środowisk, w których się obraca. Z tego właśnie powodu w sobotę 5 stycznia 2019 roku razem z naszymi rodzinami spotkaliśmy się na wspólnej Eucharystii i kolędowaniu połączonym z krótkimi jasełkami. Mszy świętej przewodniczył nasz duszpasterz ks. Rafał, oprawę liturgiczną zapewniliśmy my – harcerze i harcerki. Wspólnie świętowały dwa szczepy działające przy naszej parafii – żeński i męski; każdy z nich składający się z dwóch jednostek. Wraz z rodzinami było nas naprawdę dużo, bo prawie 50 osób.

Jasełka i kolędowanie odbyły się w Szkole Podstawowej nr 82. Tegoroczne jasełka były poświęcone tematyce charakterystycznych cech świąt i przygotowane przez harcerzy. Kolejne scenki były przeplatane kolędami, które przy akompaniamencie sekcji rytmicznej w wykonaniu harcerki i wilczków oraz ks. Rafała grającego na gitarze, rozbrzmiewały w całej szkole. Potem wspólnie z naszymi rodzinami złożyliśmy sobie życzenia i przełamaliśmy się opłatkiem, aby następnie udać się do pięknie udekorowane-

go wigilijnego stołu, przystrojonego przez harcerki. Nie zabrakło też czasu na harcerskie gry – „kolędowe radio” i inne, o których zasadach przebiegu Czytelnik może przekonać się tylko wysyłając swoje dziecko na zbiórkę gromady bądź drużyny. Do czego serdecznie zachęcam !!!

BŁOGOSŁAWIONEGO NOWEGO ROKU PAŃSKIEGO DLA WSZYSTKICH PARAFIAN ŻYCZĄ WSZYSTKIE HARCERKI I HARCERZE Z NASZEJ PARAFII.

Z harcerskim pozdrowieniem Semper Parati

Jan Nowiński HO, przyboczny 3DWA

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

BŁOGOSŁAWIONY

KS. ROMAN ARCHUTOWSKI

Był wychowawcą młodzieży, pasjonowała go historia Kościoła. W czasach niemieckiej okupacji niósł pomoc Żydom, za co poniósł śmierć w obozie koncentracyjnym.

Urodził się w sierpniu 1882 r. w Karolinie w pobliżu Serocka w zaborze rosyjskim. Jego rodzice Teofil i Emilia z domu Karbowska byli zamożni, posiadali swój własny majątek ziemski. Roman był piątym z ośmiorga dzieci. Początkowo uczył się w domu, w latach 1892-1896 ukończył cztero-klasowe gimnazjum w Pułtusk. Naukę kontynuował w domu rodzinnym, a następnie w roku 1900 zdał maturę w gimnazjum gubernialnym w Suwałkach. Wstąpił do Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego św. Jana Chrzciciela w Warszawie. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1904 r. w katedrze warszawskiej pw. św. Jana Chrzciciela z rąk ordynariusza archidiecezji warszawskiej abpa Wincentego Teofila Popiel - Chościaka.

Ks. Roman Archutowski pracował jako wikariusz w parafii pw. Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi

Panny w Jeżowie, a w roku 1905 został skierowany na pogłębione studia teologiczne do Cesarskiej Rzymsko - Katolickiej Akademii w Sankt Petersburgu, gdzie otrzymał stopień magistra Świętej Teologii. Od 1910 r. pracował jako prefekt w Gimnazjum Realnym oraz prywatnym Gimnazjum im. św. Stanisława Kostki w Warszawie.

Od 1925 r. ks. Archutowski pełnił funkcję inspektora szkolnego. Został dyrektorem gimnazjum im. św. Stanisława Kostki. To pod jego wpływem do szkoły oprócz chłopców z arystokracji, zaczęto przyjmować dzieci z ubogich rodzin.

Opublikował podręcznik dla młodzieży szkół średnich „Historia kościoła katolickiego w zarysie” oraz 239 haseł i artykułów, m.in. w „Podręcznej Encyklopedii Katolickiej”. Publikował rozprawy w czasopismach teologicznych. Był prezesem Związku Diecezjalnych Kół Księża Prefektów i redaktorem „Miesięcznika Katechetycznego i Wychowawczego”, który zajmował się problematyką katolickiego wychowania dzieci i młodzieży. Był cenzorem ksiąg o treści religijnej, pracował w warszawskim sądzie arcybiskupim. Za swą pracę otrzymał krzyż „Pro Ecclesia et Pontifice” (Dla Kościoła i Papieża), nadawanym przez Stolicę Apostolską.

Wybuch II wojny światowej zastał ks. Romana w Warszawie. 25 września 1939 r. Niemcy rozstrzelali w Pułtusk najstarszego jego brata Wiktora Archutowskiego. Ks. Roman w 1940 r. został rektorem warszawskiego Seminarium Duchownego, część żywności dla kleryków pochodziło z majątku jego rodziców. W 1942 r. udało mu się doprowadzić do wyświęcenia 31 alumnów tego seminarium.

Pomagał warszawskim Żydom, dostarczał im żywność oraz przeprowadzał ich do mieszkań po stronie „aryjskiej”. Latem 1942 r. Kościół zaoferował pomoc w ukryciu setek żydowskich dzieci

w instytucjach przez siebie prowadzonych. Pomysłodawcą był ks. Roman Archutowski. I choć pomoc nie została zaakceptowana przez rabinów, kilka tysięcy żydowskich dzieci ocalało w katolickich domach dziecka.

Ks. Archutowski został po raz pierwszy aresztowany w wrześniu 1942 r. Przez miesiąc był torturowany, nikogo nie wydał, został wypuszczony na wolność. Ponownie aresztowano go w nocy z 10/11 listopada 1942 r. i osadzono na Pawiaku. Mimo szykan i bicia nie zdjął sutanny. 25 marca 1943 r. został przewieziony do niemieckiego obozu koncentracyjnego w osadzie Majdanek k. Lublina - KL Lublin. Początkowo pracował w obozowym ogrodzie, był wycieńczony, chorował na serce. Mimo to cierpliwie i z godnością znosił głód, bicie oraz szykany. Spowiadał współwięźniów, pocieszał ich. W czasie epidemii tyfusu pracował przy transporcie zwłok do krematorium, zaraził się wtedy tyfusem. Trafił do obozowego „szpitala”, który był umieralnią. Ks. Archutowski nawet tam spowiadał chorych. Zmarł w Niedzielę Palmową 18 kwietnia 1943 r., a jego ciało spłonęło w obozowym krematorium.

Jego drugi brat Józef Archutowski, który również był księdzem, zginął 31 sierpnia 1944 r. w Powstaniu Warszawskim pod gruzami kościoła i klasztoru Sióstr Sakramentek na Nowym Mieście w Warszawie.

13 czerwca 1999 r. ks. Roman Archutowski został beatyfikowany w Warszawie przez św. Jana Pawła II w gronie 108 męczenników II wojny światowej. Jest patronem nauczycieli i historyków, a jego wspomnienie przypada na 18 kwietnia.

Joanna Matkowska

źródło: <http://www.swzygmunt.knc.pl/SAINTS/HTMs/0418bIROMANARCHUTOWSKI/martyr01.htm>

RODZINNE ŚWIĘTOWANIE NIEDZIELI

WYŚPIEWANA OPOWIEŚĆ O BOŻYM NARODZENIU KONCERT PARAFIALNEJ SCHOLI DZIECIEJCĘJ

13 stycznia 2019 r. w Niedzielę Chrztu Pańskiego po Mszy św. dla dzieci w naszej parafii odbył się koncert w wykonaniu parafialnej scholi dziecięcej.

Był to pierwszy koncert nowo utworzonej scholi dziecięcej, którą tworzy 19 dzieci będących uczniami i uczennicami różnych szkół, w tym również Szkoły Podstawowej nr 82 w Warszawie.

Tematyka koncertu wykonanego w oparciu o projekt własnego autorstwa, wkomponowała się w staropolską tradycję wspólnego kolędowania w tak szczególnym okresie, jakim jest czas Bożego Narodzenia.

Specjalnie wyselekcjonowane kolędy i pastorałki, przedstawione w nowej odsłonie muzycznej według autorskiej aranżacji, ułożyły się w swoistą opowieść bożonarodzeniową, którą dzieci wraz z rodzicami biorącymi udział w tym projekcie wyśpiewały przy

akompaniamentem muzycznej sekcji scholi.

Tak więc nie mogło zabraknąć Pieśni o Narodzeniu Pańskim popularnie znanej jako „Bóg się rodzi”, nazywanej również królową polskich kolęd, a także barokowej kolędy „A wczora z wieczora” oraz kolędy o charakterze kołysanki „Lulajże, Jezuniu”.

Ażebym tradycji stało się zadość, koncert rozpoczął się kolędą, która dzisiaj najczęściej rozpoczyna pasterkę: „Wśród nocnej ciszy”.

Całość dopełniała, snuta jak bajka, choć wcale nią nie była, przeplatająca się pomiędzy śpiewanymi kolędami i pastorałkami, opowieść o Miriam i Józefie i ich synku, którego po narodzeniu nazwali Jezua – Jezus (co znaczyło „Bóg jest z nami”), pastuszkach na pastwiskach i wojsku niebiańskim, które wychwalało Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach a na ziemi pokój ludziom w których sobie upodobał”, mędrcach z dalekiego Wschodu oczekujących narodzin Mesjasza, obiecanego przez Boga i małej

gwiazdce betlejemskiej, która nam to wszystko oznajmiła.

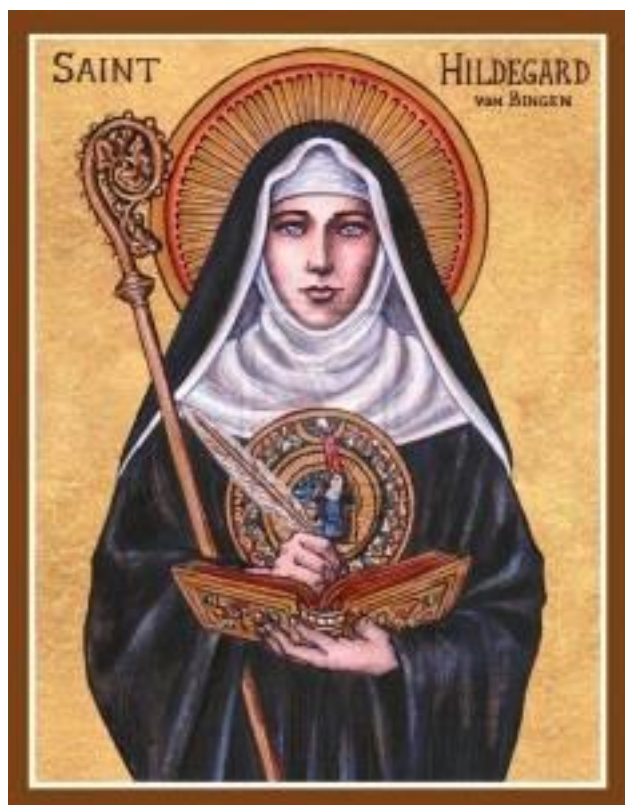
Po półgodzinnym występie w kaplicy nastąpiło spotkanie w salce na górze, przeznaczone głównie dla rodzin związanych ze scholą i ministrantami. W tym czasie wspólnie zaśpiewaliśmy jeszcze kolędę i pastorałkę przy wtórze gitary księdza Rafała. Dzieciom biorącym udział w koncercie rozdano nagrody, natomiast dla wszystkich przygotowany został słodki poczęstunek.

Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy uczestniczyli w realizacji tego projektu, w szczególności za udział w tym projekcie i włożony trud dzieciom, a także ich rodzicom, za ich zaangażowanie, poświęcony czas i postawę oraz ks. Rafałowi czuwającemu nad całością projektu, a także tym, którzy wspierali nas serdecznym słowem motywując tym samym do dalszej pracy.

Edyta Budzyńska, JKW

ŚW. HILDEGARDA Z BINGEN

„W całym dziele stworzenia ukryte są tajemne uzdrawiające siły, których człowiek nie może poznać, jeśli nie zostaną mu one objawione przez Boga.”

św. Hildegarda.

W pierwszej części artykułu poznaliśmy zarys życia świętej i podstawowe zasady jej koncepcji zdrowia. Z kuchni św. Hildegardy zaś jedne z najcenniejszych bogactw natury (orkisz, koper włoski i kasztany jadalne).

Kolejnym bardzo popularnym i cennym surowcem leczniczym, którego nie można pominąć, jest galgant (*Alpinia officinarum* Hance albo *Alpinia galangae*). Jest to korzeń rośliny spokrewnionej z imbirem, o ostrym smaku. Skutecznie chroni układ krążenia, wzmacnia w przypadku wyczerpania i osłabienia oraz likwiduje mdłości w chorobie lokomocyjnej. Oprócz tego działa pobudzająco na układ trawienny, wzmagając apetyt oraz łagodzi skurcze i zapobiega kolkom jelitowym. Najlepszy środek ochrony przed udarem, zawałem, zawrotami głowy

czy osłabieniem słuchu. Następną drogocenną przyprawą jest bertram. Pożyteczny i odpowiedni dla wszystkich, dla zdrowych i chorych. Stosowany regularnie w postaci proszku, dosypywany po 1 – 3 szczypty do każdego posiłku, zapobiega chorobom, oczyszcza jelita z resztek pokarmowych i ułatwia przyswajanie witamin oraz składników mineralnych. Chroni on układ nerwowy i pomaga pozbyć się nadmiaru śluzu z dróg oddechowych.

Z przypraw i ziół w kuchni benedyktyńki, prócz bertramu i galgantu, możemy znaleźć: cynamon, gałkę muszkatołową, cząber, czosnek, goździki, lebiodę, hyzop, kmin rzymski, kolendrę, koperek, krwawnik, liście laurowe, lubczyk, macierzankę, majeranek, melisę, mięte, ocet winny, pieprz, pietruszkę i pokrzywę.

Współczesne „trendy” dietetyczne zalecają spożywanie dużej ilości warzyw i owoców, pięć porcji dziennie. Hildegarda zaś podzieliła je na dwie grupy, wskazane i zalecane oraz niewskazane i tzw. „trucizny kuchenne”. Nimi są por, brzoskwinia, śliwka, truskawka. Uważa, że obciążają one organizm, przyczyniając się do rozwoju chorób, wobec czego powinny być wykreślone z jadłospisu w każdej postaci!

Warzywa, które święta poleca to: koper włoski, fasola, seler, ciociorka, buraki, marchew, pietruszka, chrzan, cebula, dynia, czosnek. Te, które należy spożywać w ograniczonych ilościach: ziemniak, papryka, pomidor, ogórek, pieczarki i warzywa kapustne.

Owoce polecane to: jabłka, kasztany jadalne, migdały, wiśnie, czereśnie, pigwa, nieśplik japoński, dereń, jeryzyny, porzeczki, daktyle, maliny, gruszki i owoce cytrusowe.

Oczywiście, niewskazane są: kiełbasy, margaryny, produkty konserwowe, produkty wędzone, wieprzowina, przetworzone produkty z różnymi dodatkami jak „polepszacze” smaku, ale również do tej listy święta dołącza borówki, węgorza, mięso z dzika i majonez.

Co według św. Hildegardy najlepsze jest do picia? I tu można się zdziwić...

Przy wodzie źródlanej, ziołowych herbatkach z dodatkami, kawie orkiszowej, piwie orkiszowym i sokach owocowych znajdziemy wino, ale wyłącznie gronowe i wytrawne! Zaleca pić samo lub zmieszane z wodą lub tzw. „gaszone wino” – szklankę wina zagotowujemy ok. 2 minut, po czym zalewamy je połową szklanki zimnej wody.

Do słodzenia Hildegarda poleca miód i cukier trzcinowy. (Uwaga! Dziś cukier biały niejednokrotnie barwi się karmelem i sprzedaje jako cukier trzcinowy!)

Koncepcja zdrowia obejmuje również higienę ciała, której św. Hildegarda poświęciła wiele uwagi. Wiemy doskonale, że na zdrowie wpływa nie tylko odżywianie, ale również i tryb życia. I tu święta pisała dużo o stresie, pośpiechu, gniewie, negatywnych emocjach i niewłaściwych postawach. Warunkiem zdrowia jest zdolność wydalania trucizn z organizmu, którymi każdego dnia siebie zanieczyszczamy. Niestety współczesna medycyna ten aspekt często pomija. Nie mówi się o układzie limfatycznym, nie ma takiej specjalizacji medycznej. A limfa jest naszą największą obroną. To ona posiada wszystkie komórki układu odpornościowego. Dlatego święta zaleca poza dietą – posty, zabiegi lecznicze, środki lecznicze i zabiegi higieniczne m.in.: obmywanie ciała, okłady, kąpiele, saunę.

Posty – od wieków wiadomo, że służą one zarówno ciału jak i duszy. Hildegardowski post uwalnia organizm od trucizn i zlogów, uaktywnia, mobilizuje i regeneruje, przy czym odciąża ducha. W czasie postu organizm oszczędzoną energię, którą zużywa normalnie na przemianę materii, wykorzystuje na swoją regenerację. Zgodnie z ludowym przysłowiem „w zdrowym ciele zdrowy duch”, w którym

zawarta jest mądrość Boża. Ciało i dusza są ze sobą ściśle związane i nie da się ich oddzielić od siebie. Po oczyszczeniu ciała nasze myśli, uczucia i emocje stają się klarowniejsze. Post, nazywany „operacją bez noża” nie jest jednak dla każdego. Przeciwwskazaniami do postu są: nerwice, choroby psychiczne, ostre infekcje, wyniszczenie organizmu spowodowane chorobą nowotworową, gruźlica i ogólny zły stan zdrowia.

„W medycynie Hildegardy post jest środkiem pokuty, a nie celem samym w sobie. Sensem postu jest duchowe nawrócenie człowieka, przekształcenie blokujących go słabości w odpowiadające im, uzdrawiające siły duchowe (...) Post jest niewskazany albo wręcz zakazany w przypadku: umiłowania świata, melancholii, nieumiarkowania, pychy, niestałości, bólu istnienia.”

Natomiast aby post był skuteczny, aby był odpoczynkiem dla ciała i ducha potrzebny jest przede wszystkim umiar. Każdy musi znaleźć dla siebie odpowiednią formę i czas postu. Decyzja o jego rozpoczęciu, musi być dobrowolna i samodzielna. Należy wykorzystać ten czas na prawdziwe nawrócenie, w przeciwnym razie po pewnym czasie powrócimy do stanu wyjściowego. Liczy się regularność i konsekwencja. Wyróżniamy trzy formy postu w medycynie św. Hildegardy: orkiszowo – owocowo – warzywny, orkiszowy redukujący i post ścisły. Szczegóły opisano w książce „Powrót do harmonii”.

Środki lecznicze – zaraz przy odpowiedniej diecie, kolejny filar medycyny św.

Hildegardy. Na pierwszy plan wysuwa się miód gruszkowy ze specjalną mieszanką ziół (wszechwłóg górską, galgant, lukrecja i cząber), kuracja piołunem, proszek „Sivesan” (koper włoski z innymi ziołami) i oczywiście orkisz. Środki te powinny być profilaktycznie stosowane przez każdego. W księdze „Causae et curae” są następujące słowa odnośnie środków leczniczych: „Przedstawione tu leki (...) zostały wskazane przez Boga i albo człowieka wyleczą, albo musi on umrzeć, albo też Bóg nie chce, aby człowiek ten został od choroby uwolniony.” Nie zapominajmy, że choroba w pewnych sytuacjach, jest dla człowieka błogosławieństwem (jestem tego żywym przykładem). Gdyż Pan widzi znacznie więcej niż my sami i On jeden wie co jest dla nas najlepsze.

Aderlass (niem.) – upust krwi, praktyka znana od wieków w różnych kulturach. Stosował ją m.in. Hipokrates i Paracelsus. W VIII w. Karol Wielki nakazał przeprowadzenie tego zabiegu we wszystkich klasztorach. Obecnie jest również stosowany w medycynie klinicznej. Upust krwi jest najcenniejszym i najważniejszym zabiegiem w terapii hildegardowskiej w celu poprawienia ogólnego stanu zdrowia oraz profilaktyce i leczeniu wielu chorób. Praktyka wykazała, że jest to najskuteczniejsza i najszybsza metoda poruszenia organizmu do walki z chorobą i uruchamiania naturalne siły obronne tzw. „apteki wewnętrznej”. Jej efekty można porównać do dziesięciodniowego ścisłego postu. Sam zabieg musi być wykonany zgodnie z wytycznymi (np. krwi nie upuszcza się za

pomocą strzykawki, tak jak ma to miejsce w przypadku oddawania krwi). Po właściwie przeprowadzonym upuście możemy zaobserwować poprawę w następujących badaniach poziomów: cholesterolu, trójglicerydów, prób wątrobowych, nerkowych i trzustkowych, bilirubiny, antygenu PSA i OB (odczyn Biernackiego). Przeciwwskazaniami do upustu są: silne wyniszczenie organizmu, zaawansowana anemia, zaawansowana dusznica bolesna, ostre stany infekcyjne.

Bańki – zabieg, który znają prawie wszyscy. Polecany głównie przy ostrym lub przewlekłym zapaleniu oskrzeli. W medycynie św. Hildegardy ma nieco szerszy zakres zastosowania. Stosowany głównie przy bólach migrenowych, bólach mięśniowych i stawowych, kręczy szyi, rwie kulszowej, przykurczach. Ponadto: w chorobach oczu i uszu, chorobie Gravesa-Basedowa, chronicznych anginach z obrzękiem węzłów chłonnych, astmie oskrzelowej, zaflegmieniu górnych dróg oddechowych, nadmiernym wydzielaniu śluzu, bólach kręgosłupa oraz jako środek poprawiający ukrwienie narządów.

Bardzo ważną zasadą u Hildegardy jest pomoc samemu sobie. „Zdrowie jest wielką łaską i Bożym darem. Codziennie należy za nie dziękować i systematycznie o nie dbać!”

Zakochana w Bożym stworzeniu świata

Deus Caritas est

MALLOREDDUS - DANIE Z SARDYNII

Pozostanę jeszcze w temacie kuchni basenu Morza Śródziemnego. Tym razem proponuję danie o nazwie malloreddus, jedną z najbardziej charakterystycznych potraw kuchni Sardynii. To makaron o nazwie gnocchetti sardi (jest dostępny także w Polsce) z sosem nieco przypominającym sos boloński do spaghetti, choć dzięki dodatkowi kielbasy bardziej aromatycznym.

Składniki dla 4 osób: 500 g makaronu gnocchetti sardi, 1 kg dojrzałych pomidorów (o tej porze roku można użyć pomidorów w puszcze, wystarczą dwie), 200 g mielonego mięsa wołowego (np. łopatką), 200 g kielbasy, 1 cebula, 2-3 ząbki czosnku, pół szklanki bulionu wołowego, kilka listków świeżej bazylii, sól, pieprz, starty ser Pecorino do posypania, oliwa do smażenia

Cebulę i czosnek obrać i drobno posiekać. W rondlu rozgrzać oliwę i podsmażyć na niej warzywa, po czym dodać mielone mięso oraz kielbasę pokrojoną w drobną kostkę. Smażyć do momentu, aż mięso zbrązowieje. W międzyczasie pomidory obrać ze skórki i pokroić na kawałki, następnie dołożyć do rondla. Podlać bulionem i dusić na wolnym ogniu ok. 40 min. W przypadku pomidorów z puszki wystarczy całość zagotować. Pod koniec gotowania dodać posiekane liście bazylii oraz doprawić do smaku solą i pieprzem. Ugotować makaron, wyłożyć na talerze, polać sosem i posypać każdą porcję startym serem. Od razu podawać.

Iza Zawadzka

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

20 stycznia, godz. 11.30, sala koncertowa Art.Bem, bilety 12 zł
„Wesołe laboratorium 3” - teatralny poranek bajkowy

20 stycznia, godz. 14.00, kościół pw. Matki Bożej Królowej Aniołów, wstęp wolny
„Bemowskie kolędowanie” – koncert Arki Noego

20 stycznia, godz. 18.00, sala koncertowa Art.Bem, wstęp wolny
„Spotkanie z kolędą” - koncert zespołu Retro Art Bem z udziałem chóru Ursynovia Cantabile

20 stycznia, godz. 18.45, kościół pw. Matki Boskiej Ostrobramskiej, wstęp wolny
koncert kolęd w wykonaniu scholii parafialnej

26 stycznia, godz. 19.00, sala koncertowa Art.Bem, bilety 20 zł (ulgowe 15 zł)
„MIŁO Ensemble” – premiera płyty i koncert Milo Kurtisa

27 stycznia, godz. 16.30, kościół pw. Matki Bożej Królowej Aniołów, wstęp wolny
„Bemowskie kolędowanie” – koncert zespołu Pectus

INTENCJE MSZALNE

21. 01 – poniedziałek (wspomnienie św. Agnieszki):

7.00: dziękczynna w 2 r. ślubu Teresy i Wojciecha z prośbą o błog.
Boże i dar potomstwa
7.00: śp. Jan Bartoń – 2 r.śm.
7.30: śp. Zofia i Piotr Szymański
7.30: śp. Lidia Olesińska – 20 greg.
18.00: śp. Mieczysław Krasnodębski – 21 greg.

22. 01 – wtorek:

7.00: śp. Andrzej, Irena Brett, Stefan i Bronisława Kościuk, Józef,
Leokadia Szadkowsky, Marianna
i Stanisław Nowakowsky
7.30: śp. Jolanta Ośka – 15 r.śm. i Stanisław Kłos
7.30: śp. Lidia Olesińska – 21 greg.
18.00: śp. Mieczysław Krasnodębski – 22 greg.

23. 01 – środa:

7.00: o pełnię łask Bożych dla Moniki oraz za dusze
w czyśćcu cierpiące
7.30: śp. Eugenia – 19 r.śm., Jan i Władysław Chmurzyński
7.30: śp. Lidia Olesińska – 22 greg.
18.00: zbiorowa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy
i św. Ojca Pio

24. 01 – czwartek (wspomnienie św. Franciszka Salezego):

7.00: śp. Janina i Roman Zgrzebnicy
7.00: śp. Mieczysław Krasnodębski – 24 greg.
7.30: śp. Lidia Olesińska – 23 greg.
18.00: śp. Wanda Pawlicka – 17 r.śm.

25. 01 – piątek (święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła):

7.00: śp. Mieczysław Krasnodębski – 25 greg.
7.30: śp. Lidia Olesińska – 24 greg.
18.00: dziękczynno – błagalna w 70 r. urodzin Wiesławy

26. 01 – sobota (wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa):

7.00: śp. Mieczysław Krasnodębski – 26 greg.
7.30: śp. Lidia Olesińska – 25 greg.
18.00: śp. Andrzej Kamień – 10 r.śm.

27. 01 – niedziela:

7.00: śp. Lidia Olesińska – 26 greg.
8.30: śp. Marianna i Czesław Duda, Janina i Józef Trzeciak
10.00: śp. Kazimierz i Marianna Kryszczuk
11.30: śp. Henryka Laskowska – 1 r.śm.
13.00: za Parafian
16.00: śp. Marek – 3 r.śm. i Edmund Matczak, Irena Lubańska
– 1 r.śm.
18.00: śp. Mieczysław Krasnodębski – 27 greg.
20.00:

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla studentów
II i IV czwartek, godz. 20 - ks. Konrad
Koło Żywego Różańca
I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz
Kręgi Domowego Kościoła
- spotkania formacyjne dla rodzin
ks. Konrad i ks. Rafał
Grupa modlitewna św. O. Pio
- 1. poniedziałek miesiąca, godz. 19.00 - ks. Rafał
Parafialna schola dziecięca
- piątek, godz. 18.30 - Edyta Budzyńska
Parafialny zespół Caritas
spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00
dyżury Caritas:
wt. 16.30-18.00
czw. 10.00-11.30
prezes - Barbara Tywonek
opiekun - ks. Konrad
Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843
Grupa studencka
czw. godz. 20.00 - ks. Konrad
Schola studencka
niedz, godz. 18.30 - ks. Konrad Zawłocki
Ministranci młodzi - wtorek, godz. 18.30 - ks. Rafał
i animator Kamil
Ministranci starsi - 1 i 3 piątek miesiąca, godz. 19.00 -
ks. Rafał i animator Patryk
Lektorzy - raz w miesiącu - ks. Rafał
Grupa modlitewna św. O. Pio - 1. poniedziałek
miesiąca, godz. 19.00 - ks. Rafał
Skauci Europy
(Stowarzyszenie Harcerstwa Katolickiego „Zawisza”)
dziewczynki 8 -12 lat: Dorota Kajak
Tel. 607 563 299; dorota.kajak@gmail.com
dziewczynki 12 -16 lat: Kasia Stachowska
tel. 669 230 300; ruda.kasia21@gmail.com
chłopcy 8 -12 lat: Andrzej Filipek
tel. 531 135 576; andrzejfilipek1996@gmail.com
chłopcy 12 - 16 lat: Paweł Dąbrowski tel. 737 461 218;
dabrowski.pawel.97@gmail.com
„Przyjaciele Oblubieńca”
środa godz. 19.00 - ks. Konrad
Wspólnota Ojców p.w. św. Józefa
I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

Msze święte w naszej parafii
NIEDZIELE
7.00, 8.30, 10.00
11.30 (z udziałem dzieci)
13.00, 16.00, 18.00
20.00 (studenci)
DNI POWSZEDNIE
7.00, 7.30, 18.00
Adoracja Najświętszego Sakramentu
piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00
niedziela - po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA
poniedziałek - piątek: 16.00-17.30,
tel. 226641099; fax 226652626
dyżury:
ks. proboszcz: poniedziałek
ks. Rafał: wtorek i piątek
ks. Konrad: środa i czwartek
ks. JAN POPIEL - proboszcz, tel. 226651971,
xjan@poczta.fm
ks. Rafał Łaskawski - wikariusz, tel. 226665263
ks. Konrad Zawłocki - wikariusz, tel. 226665264
ks. Grzegorz Mencil - rezydent, tel. 226665265

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Najświętsza Ofiara Chrystusa, której pamiętkę sprawowaliśmy, zjednoczyła nas wokół ołtarza. W Tygodniu Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan prosimy dobrego Boga, aby wszyscy wyznawcy Chrystusa stanowili „jedno serce i jednego ducha”, dając w ten sposób czytelne świadectwo wobec świata.

2. W Panamie trwają Światowe Dni Młodzieży. Zapraszamy do śledzenia relacji ze spotkania papieża z młodzieżą oraz do modlitwy w intencji papieża i młodych całego świata.

3. W poniedziałek obchodzimy Dzień Babci, a we wtorek Dzień Dziadka. Wszystkim składamy najserdeczniejsze życzenie i zapraszamy do szczególnej modlitwy za bliskich naszym sercom babcie i dziadków podczas Mszy Świętych wieczornych.

4. W środę 23 stycznia przypada 6 rocznica śmierci kard. Józefa Glempa. O godz. 19.00 w Archikatedrze Warszawskiej: Msza św. w intencji zmarłego przed sześciu laty biskupa Warszawy.

5. W środę 23 stycznia o godz. 18.00 Msza św. ku czci św. O. Pio. Po Mszy adoracja relikwii.

4 Za tydzień ofiary składane na tacę będą przeznaczone na budowę kościoła.

5 W garażu obok kaplicy można nabyć prasę i wydawnictwa katolickie. Są też komplety kolędowe, kropidła, woda święcona, gromnice.

MODLITWA ZA DZIADKÓW

Panie Jezu,
 narodziłeś się z Dziewicy Maryi,
 córki świętych Anny i Joachima.
 Patrz z miłością na dziadków na całym świecie.
 Ochroniaj ich! Oni są bogactwem
 dla rodzin, dla Kościoła i dla całego społeczeństwa.
 Wspieraj ich! Kiedy przybywa im lat,
 niech wciąż będą dla swojej rodziny
 mocnymi filarami wiary ewangelicznej,
 stróżami szlachetnych wartości rodziny,
 żywymi skarbami trwałych tradycji religijnych.
 Spraw, by jako nauczyciele mądrości i odwagi
 przekazywali przyszłym pokoleniom
 owoce swoich dojrzałych doświadczeń ludzkich
 i duchowych.
 Panie Jezu,
 pomagaj rodzinom i społeczeństwu
 doceniać obecność i rolę dziadków.
 Spraw, by nigdy nie byli zaniedbywani
 ani wykluczani,
 ale zawsze znajdowali szacunek i miłość.
 Pomagaj im żyć pogodnie i czuć się akceptowani
 przez wszystkie lata życia, jakimi ich obdarzasz.
 Maryjo, Matko wszystkich żyjących,
 nieustannie otaczaj opieką dziadków,
 bądź z nimi podczas ziemskiej pielgrzymki,
 i niech za sprawą Twoich modlitw wszystkie rodziny
 spotkają się kiedyś w niebieskiej ojczyźnie,
 gdzie Ty czekasz na wszystkich ludzi,
 by ich przygarnąć w wielkim uścisku życia bez końca.
 Amen!

Benedykt XVI